

Dit boek bevat een ongewone kijk op de klassieke retorica. Deze wordt nu niet gezien als een verzameling opportunistische adviezen om een zaak hoe dan ook te winnen, maar als een vroege bijdrage aan het opstellen van ‘regels voor redelijke discussies’. Klassiek-retorische begrippen als stasis (geschil- of bewijslastpunt), enthymeem (enkelvoudige argumentatie), argumentatieve topen (argumentatieschema’s) en schijnbare of foutieve argumentaties (drogredenen) worden geduid als evenzovele voorlopers van noties uit de moderne normatieve argumentatietheorie.

Deze visie wordt ontwikkeld via een analyse van drie representatieve klassieke werken: de anonieme *Rhetorica ad Alexandrum* (rond 540 v. Chr.), de *Rhetorica* van Aristoteles (ongeveer 330 v. Chr.) en de retorica van Hermagoras van Temnos (iets na 150 v. Chr. geschreven, verloren gegaan, maar grotendeels te reconstrueren).

‘...de drie nooit of pas onlangs in het Nederlands vertaalde werken zijn van ongemeen belang voor de geschiedenis van de retorica en meteen voor de moderne argumentatietheorie. Dat toont ons althans dit voor A.C. Braet typerende en intussen door jaren lange ondervinding gerijpte, heldere en argumentatieve exposé. Aanbevolen lectuur ook voor classici, die deze unieke bronteksten zo vaak verwaarloosd hebben!’

Mare Huvs, KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

‘...een wetenschappelijke studie in de beste zin van het woord. De uitstekend gekozen werken worden helder ingeleid en uitgelegd, waardoor niet alleen duidelijk wordt wat ze precies te bieden hebben, maar ook waarin ze van elkaar verschillen. Zowel geïnteresseerden in de klassieke retorica als in de moderne argumentatietheorie kunnen hier hun voordeel mee doen.’

Frans van Hemeren, UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

Antoine Braet (1942) was tot 2007 universitair hoofddocent Taalbeheersing bij de Opleiding Nederlandse taal en cultuur in Leiden en van 2000-2005 bijzonder hoogleraar in de geschiedenis van de retorica aan de Universiteit van Amsterdam.